

[Boligministeren]

er nødt til, samtidig med at vi strammer den almindelige økonomiske politik, at gøre noget specielt for at hindre, at byggeriet går helt i bund.

Jeg er enig med hr. Thorndahl i, at det ikke så meget er nyansættelser, der vil komme i byggebranchen som følge af det, vi gør, det er helt oplagt. Det, der vil ske, er, at man vil undlade afskedigelser. Det er dér, virkningerne er.

Hr. Kalnæs og andre sagde, at man havde ikke en række regler omkring demokratisering, som vi havde i byfornyelsesloven, nemlig retten til at sige nej, hvor det ikke kunne genere andre, medindflydelsen i planlægningen osv. Hertil vil jeg sige, at vi har altså skønnet, at disse demokratiske regler hang meget sammen med det anderledes retssystem, der var opbygget i byfornyelsesloven, og at det ville være overordentlig vanskeligt at indsætte det i saneringsloven, hvorfor vi hellere måtte sige: det er kedeligt, men det kommer til at ligge til sidenhen.

Hr. Kalnæs var inde på, hvorfor vi havde begrænset tvangsvedligeholdelsen til regulerede kommuner. Jeg må sige, at det er, fordi lovforslaget er bygget op på grundlag af disse huslejenævnskendelser. Det, hr. Kalnæs vel egentlig spurgte mig om, var, om jeg var villig til at overveje en ordning, hvorefter man i uregulerede områder ikke bare havde muligheden for at bede om at få regulering, men også – hvis det nu var boligretten, der havde sagt, at en lejer kunne gøre det på ejers regning – om jeg så må sige fik samme mekanisme i disse områder. Det er klart, at sådan noget må vi kigge på i udvalget.

Jeg har ikke mange bemærkninger til det, hr. Dræbye sagde. Jeg var stort set enig, og der blev ikke stillet specielle spørgsmål til mig, så vidt jeg opfattede det.

Til hr. Bollmann kan jeg kun sige det samme, som jeg sagde til hr. Keld Andersen, at jeg mener, det er et ret begrænset virkeområde, denne tvangsudlejningslov vil få. De mere teknisk-juridiske problemer, som hr. Bollmann rejste, vil jeg være meget lykkelig for at få lov til at vente med at besvare, indtil vi kommer til udvalgsarbejdet.

Fru Anne Grete Holmsgård var inde på beboerindflydelsen. Jeg har svaret i forbindelse med svaret til hr. Kalnæs. Fru Anne Grete Holmsgård var også inde på, at man havde problemer omkring kapitaliseringen.

Det vil jeg give hende ret i, og det vil jeg prøve at svare på i forbindelse med det, hr. Wilhelm var inde på. Men i øvrigt noterede jeg de synspunkter, som fru Anne Grete Holmsgård havde, og dem må vi kigge på i udvalget.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige, at man kan godt sætte spørgsmålstejn ved det rimelige i, at vi opretholder reglerne om, at lejen kan nedsættes, hvis ejeren ikke sørger for, at ejendommen er tilstrækkelig vedligeholdt. Meningen med at indføre de nye bestemmelser skulle jo netop være, at man sagde: det drejer sig ikke om at få lejen nedsat, fordi ejendommen er dårlig, det drejer sig om at få ejendommen gjort i stand. Kunne man f. eks. sige, at vi øgede mulighederne for, at huslejenævnet kunne give lejeren adgang til at udføre arbejder på ejerens regning, hvor noget sådant var nødvendigt, all right, så kunne vi også godt droppe bestemmelsen om nedsat leje, når bare tingene bliver sat i stand.

Hr. Arne Bjerregaard var inde på problemet, om nu Københavns kommune kunne tømme Grundejernes Investeringsfond. Jeg vil meget, meget nødig sige noget ondt om Københavns kommune, hvis jeg kan slippe for det, men jeg vil sige, at vi gør ikke nogen forskel i dette lovforslag på, om værten er en privat udlejer eller en kommune. Det, det drejer sig om her, er at få ejendommen sat i stand, og i princippet kunne man godt tænke sig, at der kunne være et tilfælde, hvor en eller anden kommune ejede en eller anden ejendom, som ikke var i ordentlig stand. Hvis lejeren så fik adgang til at lave det på ejerens regning, kunne lejeren gå til Grundejernes Investeringsfond, der så trådte ind og klarede sagen. Men hvad ville der så ske? Ja, så ville der ske det, at Grundejernes Investeringsfond eller administrator ville gå hen og optage et lån i ejendommen, der gik ind foran andre lån, til ejendommens opretning. Den 10 års bestemmelse, som fru Anne Grete Holmsgård var inde på, er en bestemmelse om, over hvor lang tid man måtte afdrage dette lån. Sådan har jeg forstået det, men vi kigger nærmere på det i udvalget. Normalt kan jeg ikke tage mere end et 10-årigt lån til at klare det. Dette lån må Grundejernes Investeringsfond så sørge for bliver forrentet og bliver afdraget efter de bestemmelser, der